

altså paa det Bestemteste at følge Udvalgets Flertal i dets Forslag under Nr. 3, hvorimod jeg kan tiltræde Forslaget under Nr. 4, hvilket ogsaa har den Fordel, at det enten principalt eller subsidiært er tiltraadt af Udvalgets samtlige Medlemmer. Jeg ser dert et Vidnesbyrd om, at det er en Foranstaltning, som maa siges at være til almindelig Nytte for Fiskeriet i Simsfjorden, og jeg som medkommande vil ikke lægge Hindringer i Veien for, at en saadan kan blive til Lov. — Angaaende Forslaget under Nr. 5 har ingen af de ærede Rædere, som have haft Ordet, udtalt sig, men jeg tror ogsaa, at det i Motiverne er sagt derom, hvad der behøver at siges, og jeg skal ikke som medkommande gjøre nogen Bænkelighed ved at modtage Forslaget, som jeg maa anse for at være en Forbedring. Forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om, hvorledes dette Maal af 8 Tommer for Hummer skal udregnes, tror jeg ikke, at der dert indeholdes Andet, end hvad der vil findes at være rimeligt, idet jeg ved „Vandhornets Spids“ forstaar Spidsen af Hovedet, men naturligvis ikke de lange Følehorn mediberegne. — Endnu skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om de Forslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Ringløbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Jeg maa meget beklage, at jeg ikke ser mig i Stand til at modtage noget af dem. Dels maa jeg tilstaa, at de forekomme mig at indeholde Bestemmelser, der ikke i og for sig høre hjemme i en Lov om Fiskeriet i Simsfjorden, og dernæst maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan frigjøre mig for den Tanke, at det, der kunde siges at fyldestgøres gennem disse Forslag, dog væsentligst heror paa lokale Interesser. Den ærede Forslagsstiller har heller ikke lagt Skjul paa, at Forslagene væsentligst ere stillede af Hensyn til de tilgrændsende Rødsere, men det forekommer mig, at de Grunde, som han anførte, ikke holdt Stik. Jeg kan ikke vide, om Thingets ærede Medlemmer tidligere have haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med denne Sag, men den har en ikke saa ganske kort Historie, hvoraf det fremgaar, at man paa forskjellig Maade har søgt at opnaa, hvad der nu er Gjenstand for disse Forslag. Fra Ministeriets Side er man gaaet

saavidt, som det har været muligt at gaa, for at de tilgrændsende Rødsere kunde — og det er dog egentlig derom, at Sagen dreier sig — skaffe sig Fred for de omstrefsende Fiskere, men man maa mindes, at her ikke alene er Tale om den mere eller mindre fordelagtige Maade, hvorpaa de omboende Rødsere kunne benytte det Rødsmod, som Naturbegivenheder i Forbindelse med Veidæmningen har givet dem, her er tillige Tale om, hvorvidt man skal affjære de Fiskere, som hidtil have haft ubindret Ret til at benytte dette Fårvand, fra at benytte det. Den væsentlige Grund, som det ærede Medlem anførte derfor, var, saavidt jeg skjønner, den Ufred, der tilføiedes de omboende Rødsere, og jeg tror naturligvis ikke benegte, at der kan være nogen Ufred, men jeg tør benegte, at der ikke skulde eksistere lovlige Midler i Landet, hvorved man er i Stand til at hævde den En tilkommende Ret. Derimod kan man ganske vist heller ikke hævde mere, men det er et stort Spørgsmaal, om man ikke her ønsker at tilkjøbe sig en Ret, som man ikke har. Der gives, som sagt, Anledning for disse ærede Omboende til at skaffe sig denne Ret, men vel at mærke ogsaa under Henvisning til de almindelige Love, nemlig saaledes, at de ved en Landvæsenkommission søge at faae godtgjort, hvorvidt de krænkede anden Mands Ret derved, og dersom de gjøre dette, hvorledes de bør søge at komme overens om denne krænkede Rets Fyldestgjørelse. Det er ikke, som det ærede Medlem nævnte, negtet dem at plante Rør; der er paa ingen Maade negtet dem Koncession derpaa, men den Koncession, der udtrykkelig er tilfagt dem — og jeg skulde tage meget fejl, om den ikke netop er tilfagt dem ved en Skrivelse til det ærede Medlem selv — er gjort afhængig af, at de ved en Landvæsenkommissions Kjendelse, som man tilbød at give den saakaldte Ertenionsret, søgte at faae alle de Spørgsmaal klarede, som maatte bringe de tilgrændsende Rødsere i Strid med de Interesser, som repræsenteredes af Andre, der ogsaa have en Ret over Kilen, og hvorved man tillige fik afgjort, hvorvidt disse Interesser vare fyldestgjorte eller ikke. Paa denne Landvæsenkommission har man imidlertid ikke